

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 6/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 13. februára 2008 predbežne prerokoval návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade

- § 2 ods. 3 písm. b), § 3 ods. 1 písm. a) v časti slovného spojenia „písm. b) a“, § 3 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 3 písm. e) a ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z. o voľbách do Európskeho parlamentu v znení neskorších predpisov,

- § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“, § 18 ods. 4 písm. b) a ods. 7 zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov,

- § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“ zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 335/2007 Z. z.,

- § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“ zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1 vetou prvou, čl. 2 ods. 1 a ods. 2, čl. 12 ods. 1 vetou prvou, čl. 13 ods. 4, čl. 30 ods. 1 vetou prvou, ods. 3 vetou prvou a ods. 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky p r i j í m a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 18. decembra 2007 doručený návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) na začatie konania o súlade § 2 ods. 3 písm. b), § 3 ods. 1 písm. a) v časti slovného spojenia „písm. b) a“, § 3 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 3 písm. e) a ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z. o voľbách do Európskeho parlamentu v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“, § 18 ods. 4 písm. b) a ods. 7 zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“ zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 335/2007 Z. z. a § 2 ods. 2 písm. b), § 3 v časti slovného spojenia „b) a“ zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov s ustanoveniami čl. 1 ods. 1 vetou prvou, čl. 2 ods. 1 a ods. 2, čl. 12 ods. 1 vetou prvou, čl. 13 ods. 4, čl. 30 ods. 1 vetou prvou, ods. 3 vetou prvou a ods. 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ odôvodňuje svoj návrh nasledovne:

«Národná rada Slovenskej republiky sa 10. júla 2003 uzniesla na zákone č. 331/2003 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 5. augusta 2003 (resp. v časti 1. mája 2004). Národná rada Slovenskej republiky sa 13. mája 2004 uzniesla i na zákone č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky. Zákon č. 331/2003 Z. z. bol následne viackrát novelizovaný, pričom jeho ostatná novela sa týkala aj zákona č. 333/2004 Z. z. (zákon č. 464/2005 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 333/2005 Z. z. a zákon č. 331/2003 Z. z.) a nadobudla účinnosť 1. januára 2006. Národná rada Slovenskej republiky sa 4. júla 2001 uzniesla na zákone č. 303/2001 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 27. júla 2001. Slovenská

národná rada sa 28. augusta 1990 uzniesla na zákone č. 346/1990 Zb., ktorý nadobudol účinnosť 28. augusta 1990. Jeho ostatná novela (čl. VI zákona č. 335/2007 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti so zrušením krajských úradov) nadobudla účinnosť 1. októbra 2007.

Podľa čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 1 Ústavy štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 12 ods. 1 vety prvej Ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach.

Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa čl. 30 ods. 1 vety prvej Ústavy občania majú právo zúčastňovať sa na správe verejných vecí priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov.

Podľa čl. 30 ods. 3 vety prvej Ústavy volebné právo je všeobecné, rovné a priame a vykonáva sa tajným hlasovaním.

Podľa čl. 30 ods. 4 Ústavy občania majú za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Podľa čl. 31 Ústavy zákonná úprava všetkých politických práv a slobôd a jej výklad a používanie musia umožňovať a ochraňovať slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti.

Týmito ustanoveniami sa Národná rada Slovenskej republiky dôsledne neriadila.

Podľa § 2 ods. 3 písm. b) zákona č. 331/2003 Z. z. prekážkou vo výkone volebného práva je výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 331/2003 Z. z. za poslanca Európskeho parlamentu (ďalej len „poslanec“) môže byť zvolený

a) občan Slovenskej republiky, ktorý najneskôr v deň volieb dovŕšil 21 rokov veku, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a nenastali u neho prekážky vo výkone volebného práva podľa § 2 ods. 3 písm. b) a c), a

b) občan únie, ktorý najneskôr v deň volieb dovŕšil 21 rokov veku, má povolený na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, nebol pozbavený práva kandidovať v členskom štáte Európskej únie, ktorého je štátnym občanom, a nenastali u neho prekážky vo výkone volebného práva podľa § 2 ods. 3 písm. b) a c).

Podľa § 13, ods. 3 písm. e), ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z. kandidátna listina obsahuje potvrdenie o uhradení volebnej kaucie 50.000 Sk (ďalej len „kaucia“).

Politická strana alebo koalícia uhradí kauciu najneskôr 65 dní pred dňom volieb. Kaucia sa uhrádza na osobitný účet, ktorý na tento účel zriadi ministerstvo vnútra. Číslo účtu oznámi zapisovateľ Ústrednej volebnej komisie na požiadanie tej politickej strane alebo koalícii, ktorá mieni podať kandidátnu listinu. Ministerstvo vnútra vráti uhradenú kauciu do jedného mesiaca po vyhlásení výsledku volieb politickej strane alebo koalícii, ak kandidátna listina politickej strany alebo koalície nebola zaregistrovaná podľa § 15 alebo ak politická strana alebo koalícia získala aspoň dve percentá z celkového počtu odovzdaných platných hlasov. Kaucie, ktoré sa nevracajú, sú príjmom štátneho rozpočtu.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 333/2004 Z. z. prekážkou vo výkone práva voliť je výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 3 zákona č. 333/2004 Z. z. za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „poslanec“) môže byť zvolený občan Slovenskej republiky, ktorý najneskôr v deň volieb dovŕšil 21 rokov veku, má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a nenastali uňho prekážky vo výkone práva voliť podľa § 2 ods. 2 písm. b) a c).

Podľa § 18 ods. 4 písm. b) a ods. 7 zákona č. 333/2004 Z. z. ku kandidátnej listine musí byť pripojené potvrdenie o uhradení volebnej kaucie 500 000 Sk (ďalej len „kaucia“).

Politická strana alebo koalícia uhradí kauciu najneskôr 90 dní pred dňom volieb. Kaucia sa uhrádza na osobitný účet, ktorý na tento účel zriadi ministerstvo vnútra. Číslo účtu oznámi zapisovateľ Ústrednej volebnej komisie na požiadanie tej politickej strane alebo koalícii, ktorá mieni podať kandidátnu listinu. Ministerstvo vnútra vráti uhradenú kauciu do jedného mesiaca po vyhlásení výsledku volieb politickej strane alebo koalícii, ak kandidátna listina politickej strany alebo koalície nebola zaregistrovaná podľa § 20 alebo ak politická strana alebo koalícia získala aspoň dve percentá z celkového počtu odovzdaných platných hlasov. Kaucie, ktoré sa nevracajú, sú príjmom štátneho rozpočtu.

Podľa § 2 ods. 2, písm. b), zákona č. 303/2001 Z. z. prekážkou vo výkone volebného práva je výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 3 zákona č. 303/2001 Z. z. za poslanca zastupiteľstva samosprávneho kraja (ďalej len „poslanec zastupiteľstva“) môže byť zvolený ten, kto má právo voliť, má trvalý pobyt v obci, ktorá patrí do územia volebného obvodu, v ktorom kandiduje, a nenastali uňho prekážky vo výkone volebného práva podľa § 2 ods. 2 písm. b) a c).

Podľa § 2 ods. 2, písm. b) zákona č. 346/1990 Zb. prekážkou vo výkone volebného práva je výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 3 zákona č. 346/1990 Zb. za poslanca obecného (mestského) zastupiteľstva, v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice miestneho zastupiteľstva (ďalej len „obecné /mestské/ zastupiteľstvo“) môže byť zvolený volič, u ktorého nenastali prekážky vo výkone volebného práva podľa § 2 ods. 2 písm. b) a d).

Napadnutá právna úprava obmedzuje nad rámec stanovený čl. 12 ods. 1 vetou prvou Ústavy realizáciu práva voliť a byť volený. Týmto obmedzením je povinnosť politických strán a politických hnutí skladať volebnú kauciu (či už vo výške 50 000,- Sk - § 13 ods. 3 písm. e), ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z., alebo vo výške 500 000,- Sk - § 18 ods. 4 písm. b), ods. 7 zákona č. 333/2004 Z. z.). Táto právna úprava znemožňuje slobodnú súťaž politických síl, pretože do tejto súťaže s právom byť volený pripúšťa iba tých občanov, ktorí sú podporovaní dostatočne ekonomicky silnou politickou stranou alebo politickým hnutím. To isté obmedzenie má dopad i na právo voliť a to v rovnakom rozsahu, ako pri práve byť volený. Rozdeľovanie politických síl na také, ktoré sú schopné zložiť volebnú kauciu a na také, ktoré tak nie sú schopné (či ochotné) urobiť, popiera rovnosť ľudí v právach pretože určitej skupine občanov bráni podieľať sa na výkone štátnej moci voľbou svojich zástupcov výlučne podľa ich vlastnej vôle, ale núti ich voliť (alebo nechať sa voliť) v závislosti od schopností (či ochoty) politickej strany alebo politického hnutia zložiť volebnú kauciu. Inštitút kaucie vo všeobecnosti slúži k zabezpečeniu existujúceho alebo budúceho právneho záväzku. Z namietanej právnej úpravy vyplýva, že volebná kaucia v podstate slúži na zabezpečenie záväzku politickej strany alebo koalície politických strán dosiahnuť vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky najmenej dve percentá z celkového počtu odovzdaných hlasov, inak sa zložená volebná kaucia politickej strane alebo koalícii politických strán nevráti a prepadne v prospech štátu.

Povinnosť uhradiť volebnú kauciu ako zákonná podmienka na registráciu kandidátnej listiny neumožňuje ani neochraňuje slobodnú súťaž politických síl v Slovenskej republike. Odopiera právo účasti na voľbách tým politickým stranám a politickým hnutiam, ktoré nemajú dostatok majetku alebo sponzorov, čo však ešte neznamená, že aj nedostatok voličov. Až výsledky volieb môžu preukázať reprezentatívnosť každej politickej strany, avšak len vtedy, ak každá politická strana bude mať možnosť zúčastniť sa volieb. Nemožno totiž a priori vylúčiť, že by politická strana, ktorá nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie volebnej kaucie, oslovila svojim programom voličov a vo voľbách získala dostatočný počet voličských hlasov na pridelenie mandátov, ak by jej zákonodarca umožnil zúčastniť sa na voľbách. Dostatočným opatrením, ktoré z dôvodu zabezpečenia funkčnosti Národnej rady Slovenskej republiky či Európskeho parlamentu zabraňuje triešteniu politickej reprezentácie občanov, je percentuálny volebný prah platne odovzdaných hlasov pre vstup politických strán alebo koalícií politických strán do Národnej rady Slovenskej republiky alebo do Európskeho parlamentu (§ 42 ods. 2 a 4 zákona č. 333/2004 Z. z.; § 33 ods. 2 zákona č. 331/2003 Z. z.) ktorý neobmedzuje princíp voľnej súťaže politických síl vo voľbách, pretože sa uplatňuje až po skončení volieb pri pridelení mandátov jednotlivým politickým stranám a koalíciám politických strán. Aj z tohto dôvodu nie sú ustanovenia § 13 ods. 3 písm. e), ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z. a § 18 ods. 4 písm. b), ods. 7 zákona č. 333/2004 Z. z. v súlade s čl. 30 ods. 1 vetou prvou, ods. 3 vetou prvou a ods. 4 a 5 čl. 31 s použitím čl. 2 ods. 1 a čl. 12 ods. 1 vety prvej Ústavy.

V nesúlade s čl. 30 ods. 1 vetou prvou, ods. 3 vetou prvou, ods. 4 a s čl. 31 s použitím čl. 2 ods. 1, čl. 12 ods. 1 vety prvej a čl. 13 ods. 4 Ústavy, sú aj ustanovenia § 2 ods. 3 písm. b), § 3 ods. 1 písm. a) slovného spojenia „písm. b)“ a § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 331/2003 Z. z., § 2 ods. 2 písm. b) a § 3 slovného spojenia „b) a“ zákona č. 333/2004 Z. z. ako aj § 2 ods. 2, písm. b), § 3 slovné spojenie „b) a“ zákona č. 303/2001 Z. z. a § 2 ods. 2, písm. b) a § 3 slovné spojenie „b) a“ zákona č. 346/1990 Zb. Spoločným znakom týchto ustanovení je, že bránia vo výkone volebného práva osobám vykonávajúcim trest odňatia slobody. Nesúlad s Ústavou je tu daný preto, že platná právna úprava nespája s výkonom trestu odňatia slobody stratu politických práv zaručených Ústavou, medzi ktoré patri právo voliť či byť volený.

V tejto súvislosti nemožno súlad s Ústavou dôvodiť ani zo znenia § 4 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 475/2005 Z. z.“), pretože tento zákon bráni odsúdeným počas výkonu trestu odňatia slobody len vo výkone volených a iných verejných funkcií, nebráni im však sa o takéto funkcie uchádzať, či odovzdaním svojho hlasu inému k takejto funkcii dopomôcť. Treba tiež zdôrazniť, že obmedzenia zakotvené v zákone č. 475/2005 Z. z. nebránia odsúdenému zúčastniť sa volieb pred nástupom do výkonu trestu (či už ako volič alebo ako kandidát) a rovnako nikomu nebránia vo výkone volených či iných verejných funkcií (ktoré by získal v priebehu výkonu trestu odňatia slobody), po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Nepriznanie volebného práva občanom Slovenskej republiky, ktorí sú vo výkone trestu odňatia slobody, nemá žiadnu podstatu ani zmysel. Volebné právo má predsa aj občan právoplatne odsúdený na výkon trestu odňatia slobody pred nástupom na výkon tohto trestu. Problém nevidím ani v spôsobe zabezpečenia výkonu tohto práva - možnosť výkonu volebného práva občanom vo výkone trestu odňatia slobody možno zabezpečiť rovnakým spôsobom ako občanom vo výkone väzby.

Zákonná prekážka volebného práva, za ktorú je ustanovený výkon trestu odňatia slobody, má charakter trestu straty občianskych práv, ktorý bol v minulosti súčasťou nášho právneho poriadku. Naposledy to bol zákon č. 86/1950 Zb. Trestný zákon, ktorý ustanovoval ako vedľajší trest (§ 18 ods. 2 písm. b) trest straty čestných práv občianskych, rozsah ktorých bol vymedzený v ustanovení § 44. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) strata čestných práv občianskych spočívala v tom, že odsúdený stratil právo volebné. Podľa § 44 ods. 3 strata volebného práva trvala po dobu, dokiaľ nebol trest odňatia slobody odpykaný alebo odpustený alebo jeho výkon premlčaný; súd však mohol vysloviť, že táto strata trvá ešte po odpykaní trestu odňatia slobody, a to až po dobu piatich rokov. Táto právna úprava bola zrušená zákonom č. 140/1961 Zb. Trestný zákon súčinnosťou od 1. januára 1962 s tým, že ak bol pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona právoplatne uložený trest straty čestných občianskych práv alebo iný obdobný trest podľa zákona skôr účinného, skončila sa strata volebného práva dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (§ 273 ods. 3). Faktom však zostáva, že od toho času, a to až do súčasnosti, občania, ktorí vykonávajú trest odňatia slobody, nemajú volebné právo - jednotlivé volebné zákony nepriznali osobám vo výkone

trestu odňatia slobody právo voliť, prípadne výkon trestu odňatia slobody ustanovili za prekážku volebného práva.

Podľa čl. 2 ods. 1 Ústavy štátna moc pochádza od občanov, ktorí ju vykonávajú priamo alebo prostredníctvom svojich volených zástupcov alebo priamo. Ústavný súd Slovenskej republiky už konštatoval, že voľby sú prostriedkom pravidelného obnovovania moci občanmi (PL. ÚS 18/99).

Nie je daný žiaden rozumný dôvod na to, aby osoba vo výkone trestu odňatia slobody, ktorá je občanom Slovenskej republiky alebo štátu Európskej únie, nástupom na výkon trestu odňatia slobody stratila svoje volebné právo, teda právo podieľať sa na voľbách do Európskeho parlamentu či Národnej rady Slovenskej republiky, ktorá napokon ako jediný zákonodarný orgán Slovenskej republiky je oprávnená uznávať sa na zákonoch vzťahujúcich sa aj na osoby vo výkone trestu odňatia slobody. To isté platí pre voľby do orgánov samosprávnych krajov či do orgánov samosprávy obcí.

Znenie čl. 73 ods. 2 a čl. 74 ods. 2 Ústavy ani ďalšie ustanovenia ústavných článkov neobsahujú takú právnu úpravu, ktorá by bránila zvoleniu občana právoplatne odsúdeného na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý ešte nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. Takúto prekážku neobsahuje ani zákon č. 333/2004 Z. z., preto ústredná volebná komisia nemá zákonné oprávnenie vyčiarknuť z kandidátnej listiny takého kandidáta, ktorý nie je vo výkone trestu odňatia slobody, aj keď je na výkon trestu odňatia slobody právoplatne odsúdený.

Podľa čl. 81a písm. f) Ústavy mandát poslanca zaniká dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol poslanec odsúdený za úmyselný trestný čin alebo ktorým bol poslanec odsúdený za trestný čin a súd nerozhodol v jeho prípade o podmienečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody.

Tento ústavný článok možno aplikovať len na poslancov, ktorí po vzniku poslaneckého mandátu boli právoplatne odsúdení za spáchanie úmyselného trestného činu alebo právoplatne odsúdení za spáchanie trestného činu na nepodmienečný trest odňatia slobody, teda nie na kandidátov na funkciu poslanca.

Zákonná úprava, ktorá ustanovuje za prekážku pasívneho volebného práva výkon trestu odňatia slobody, nemá ústavný základ. Takouto prekážkou by však mohlo byť, podľa môjho názoru, právoplatné odsúdenie za spáchanie trestného činu na nepodmienečný trest

odňatia slobody na čas pokrývajúci celé volebné obdobie (vzhľadom na znenie čl. 73 ods. 2 Ústavy, podľa ktorého poslanci vykonávajú svoj mandát osobne, znenie čl. 81a písm. f) Ústavy, podľa ktorého právoplatné odsúdenie poslanca za spáchanie trestného činu na nepodmienečný trest odňatia slobody je takou právnou skutočnosťou, ktorá spôsobuje zánik mandátu poslanca, znenie čl. 13 ods. 4 Ústavy, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel a znenie čl. 152 ods. 4 Ústavy, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou), aj to však len v prípade, ak by osoba nastúpila do výkonu trestu odňatia slobody pred dňom volieb a mala by vo výkone trestu zotrvať počas celého volebného obdobia, pričom obe tieto podmienky by boli splnené súčasne. Aby však osoby nadané volebným právom (v zmysle čl. 1 ods. 1 vety prvej Ústavy) ako i orgány štátu podieľajúce sa na organizácii volieb mohli predvídať dôsledky právnej úpravy v každom konkrétnom prípade osobitne, bolo by potrebné zákony dotknuté týmto návrhom v primeranom rozsahu modifikovať.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu považujem tento návrh za právom podaný.»

Na základe uvedenej argumentácie navrhovateľ žiada, aby ústavný súd vo veci jeho návrhu rozhodol nasledovne:

«Ustanovenia § 2 ods. 3 písm. b), § 3 ods. 1 písm. a) slovného spojenia „písm. b)“, § 3 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 3 písm. e), § 13 ods. 7 zákona č. 331/2003 Z. z. o voľbách do Európskeho parlamentu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 331/2003 Z. z.“), ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b), § 3 slovného spojenia „b) a“, § 18 ods. 4 písm. b), ods. 7, zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 333/2004 Z. z.“), ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b), § 3 slovného spojenia „b) a“ zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „zákon č. 303/2001 Z. z.“), ako aj ustanovenia § 2 ods. 2 písm. b), § 3 slovného spojenia „b) a“ zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/1990 Zb.“), nie sú v súlade

s ustanoveniami čl. 1 ods. 1 vetou prvou, čl. 2 ods. 1 a ods. 2, čl. 12 ods. 1 vetou prvou, čl. 13 ods. 4, čl. 30 ods. 1 vetou prvou, ods. 3 vetou prvou, ods. 4 a čl. 31 Ústavy.»

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Ústavný súd návrh navrhovateľa prerokoval a konštatoval, že navrhovateľ je oprávneným navrhovateľom podľa čl. 130 ods. 1 písm. e) ústavy v spojení s § 18 ods. 1 písm. e) a § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom jeho návrh obsahuje všetky náležitosti požadované v ustanoveniach § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Keďže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní, nezistil žiadne dôvody na odmietnutie návrhu navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, prijal ho na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde v rozsahu navrhovanom navrhovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. februára 2008